Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26044
Copyright: Admont, Benediktinerstift

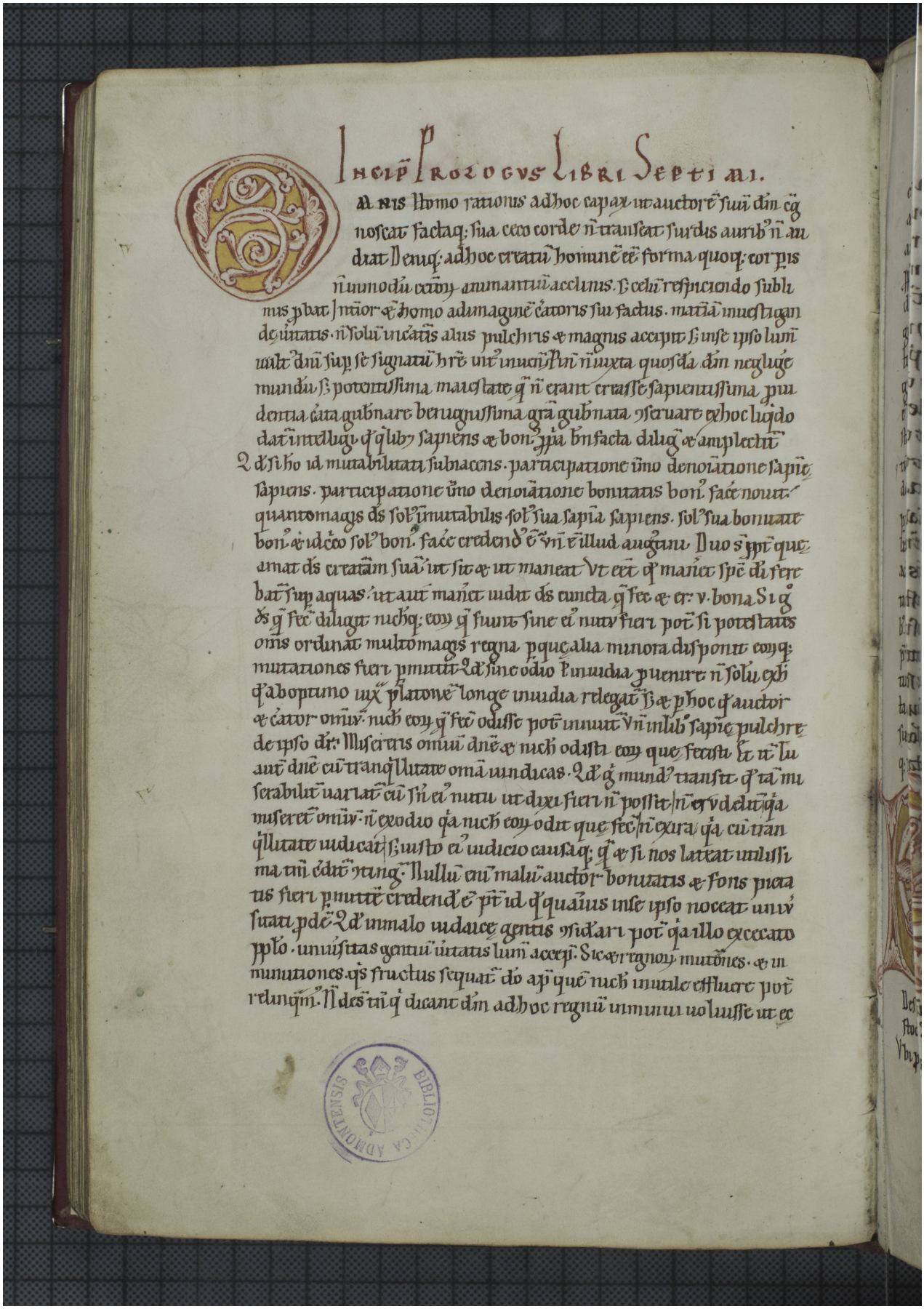

INCIPIT PROLOGUS LIBRI SEPTIMI.

MANIS homo rationis adhoc capax ut auctorem suum dm cognoscat factaq; sua ceco corde non transeat surdis auribus non audiat. Denique adhoc creatum hominem et forma quoque corporis nimium decoro animantium acclinus. Si celum respiciendo sublimus ipsum intuetur et homo ad imaginem creatoris sui factus. materiam investigando creatis non solum uncatis alius pulchris et magnus accipit. Si inse ipso lumen multum dni supra se signatum habet unde investigat non iuxta quosdam dm negligendum. Si potentissima maiestate quam non erant creasse sapientissima prudentia data gubnare benignissima gra gubnata conseruare et hoc liquido datur intelligi quod solus sapiens et bonus. Ipse bn facta diligit et amplectitur. Quid si ho id mutabilitati subiacens participatione uno denominatione sapiens sapiens. participatione uno denominatione bonitatis bonus. fac nouit quanto magis ds sol immutabilis sol sua sapia sapiens. sol sua bonitate bonus et idcco sol bonus. fac credendo et uni et illud augustinum. Duo sunt quae amat ds creatam suam ut sit et ut maneat. Vt erat quod manet super ferebat super aquas. ut autem manet iudit ds cuncta quae fecit et erat. v. bona. Si quidem ds quae fecit diligit nichil eorum quae fecit sine eo nutu fieri potest si potestatis omnis ordinat multo magis regna pque alia minora disponit eorumque mutationes fieri permittit. Quid sine odio et invidia puenire non solum exhibet quod aboptimo iux platonem longe invidia relegat. Si et hoc quod auctor et creator omnium nichil eorum quae fecit odisse potest innuit. Vnde in lib sapie pulchre de ipso dr. Misereris omnium dne et nichil odisti eorum quae fecisti et non tu aut dne cui tranquillitate omnia iudicas. Quid quod mundi transitum quod tam miserabiliter variat cui si in eo nutu ut dixi fieri non possit. nec ut deliberaret omnium non exodio quia nichil eorum odit quae fecit non extra quia cui tranquillitate iudicat iusto eo iudicio causaq; quod et si nos lateat iniustissima tamen edit rerum. Nullum enim malum auctor bonitatis et fons pietatis fieri permittit credendum est id quod ius inse ipso noceat universitati pdest. Quid in malo iudicet gentis sed dari potest quia illo excecato ppto. unusitas gentium uitatis lumen accepit. Sic et regnorum mutationes et innumerationes quas fructus sequatur do aspiquem nichil inutile effluere potest relinqm. Nec des tu quidicant dm adhoc regnum immunui uoluisse ut ec